

Publicerad 2007-10-02 08:57 av Erik L

Väskinde kyrkogård

På denna stilla kyrkogård
jag läser idel kända namn,
de står här vård vid vård.
Det här är resans sista hamn.

Och jag behöver bara blunda
för att känna allt som var.
Här vilar Karl-Emil, farfars far,
mjölnarn i Lummelunda.

Här har jag gått så många gång förut,
bland det vissa och kända jag går.
Här vilar farfars syskon, Ingrid och Rut,
som dog i sina sjuttonde år.

Och glömda gravar finns likväl
som inga minnen höra till.
De rör en särskild sträng i min själ
ty de bär förgängelsens sigill.

Och muren som min farfar byggt
den sista sommaren på ön;
Den bär ett tecken, stramt och tryggt,
om släktens hemkomst till ön.

Var sommar går jag här med far
och han berättar om allt som var.
Så skall ock jag i avlägsna dar -
berätta allt för mina barn
att minnas de som inte finnas kvar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erik L med Poeter.se id #18152 innehar upphovsrätten